

יו"ד שבט - יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מוהריו"צ*

הכנה מל' יום לפני, משבת מברכים, שבת שלפניו
א. שלושים יום לפני [יום הגדול והקדוש] עשירי בשבט (מעשרה בטבת ועאכו"כ מט"ו בטבת כו'), יש להתחיל ההכנות והתחלת הפעולות כדי שיהי' בסדר מסודר, כבכל הענינים החשובים הדורשים הכנה מיוחדת.¹

התוועדויות בשבת מברכים וראש חודש ובשבת שלפני*
ב. כדאי ונכון לערוך התוועדויות מיוחדות - החל מיום הש"ק מברכים חודש שבט, ובפרט ב"ח שבט² (ובשבת שלפני³) - לעורר ולחזק איש את רעהו בכל הענינים במיוחד בזירוז והבאת הגאולה תיכף ומיד.⁴

ג. בהתוועדויות אלו ידובר גם - ובעיקר⁵ - אודות סידור והכנת ההתוועדויות דיו"ד שבט, יום ההילולא.⁶

ד. לארגן מבעוד מועד שביום ההילולא תהיינה התוועדויות [פעילות, מתוך אהבת ישראל⁷] בכל מקום ומקום, באופן ד"כרוב עם הדרת מלך" - בכל מקום לפי תנאי המקום והזמן בכדי שיהי' "כרוב עם" עד כמה שאפשר.⁸

ה. [הנ"ל הוא] לכל ראש "בעיר הבירה" ד' אמותיו של בעל ההילולא, ובארצנו הקדושה.⁹

ו. כשי' שבט של בערב שבת, שקשה לערוך התוועדות "כרוב עם" בו ביום, וגם כליל שבת ביום השבת מוגבלים¹⁰, צריך במיוחד

וזאת למענין שהליקוט כולל הן השחות המוגהות והן השחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ש"פ שמות תש"נ - התוועדויות ע' 152.

2) ראה ש"פ שמות תש"נ - התוועדויות ע' 155: "עפ"ז מובן שיום ההילולא - עשירי בשבט (כשכל עבודתו דבעל ההילולא עומדת בגלוי) - מבטא את התוכן הכללי של עבודתו: לגלות את ה"י"ד - "העשירי יהי' קודש לה" - בכל יהודי, ובכל דבר בעולם. . . יום העשירי בחודש הוא - בתחוש שבט, כנגד יוסף-המרומז על העבודה ד'יוסף ה' לי בן אחרי". עיי"ש בארוכה ובהערות, וגם על הקשר להגאולה.

3) משיחת ט"ו טבת תש"נ - התוועדויות ע' 126: "ובשנה זו ימלאו ארבעים שנה ליום ההילולא שאז נעשה העילוי והשלמות ד'נות ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע" בכל עניני העבודה בדרכיו ואורחותיו של בעל ההילולא. ובהתאם לכך יש להוסיף עוד יותר בקיום הוראותיו של בעל ההילולא במעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר".

4) "נוסף על ההתוועדות שבכל שבת ושבת, שנאמר בפרשת שבת וקהל משה. . . להקהל קהילות בכל שבת וכו". ובהערה 91 שם: "וה"ל שקאי על האנשים ונשים וטף, כמו "ויקהל משה" שנאמר בנוגע לציווי נדבת המשכן שהשתתפו בזה האנשים והנשים... וגם הטף...".

5) "נוסף על הנהוג לאחרונה בכל ראשי חודשים", וראה ש"פ וארא תש"ב - שיחות קודש ע' 543: "נוסף על החלטות בנוגע לסידור ההתוועדויות ביום ההילולא עצמו, יש להחליט גם בנוגע לסידור ההתוועדות ב"ח שבט".

6) ראה שיחת ג' שבט תש"ב - שיחות קודש ע' 562: "סידור התוועדויות בתור הקדמה ליום ההילולא, ובפרט בשבת שלפני יום ההילולא, ועד"ז בשבת שלאחריו". ועוד.

7) ש"פ וארא תש"ב - סה"ש ע' 267. "המעשה הוא העיקר" - שכל אחד יקבל על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, נוסף על העיקר המדובר - סידור התוועדויות בקשר ליום ההילולא".

8) שיחת ג' שבט תש"ב - שיחות קודש ע' 563: "המעשה הוא העיקר" - שכל אחד יקבל על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, נוסף על העיקר המדובר - סידור התוועדויות בקשר ליום ההילולא".

9) ש"פ וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט תש"ב - שיחות קודש ע' 543. וראה בסה"ש ע' 267: "וכן יש לעורר על"ד ההכנות לעריכת ההתוועדות העשירי בשבט - שבדאי תהי' ביחד עם בעל ההילולא".

10) נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר מ"מ לשלוח לאנ"ש שיחיו בכל מרחבי תבל לקראת יו"ד שבט, תשמ"ח, תשמ"ט, תש"נ, תנש"א תש"ב. "המעשה הוא העיקר" - שכל אחד יקבל על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, נוסף על העיקר המדובר - סידור התוועדויות בקשר ליום ההילולא".

להתחיל בעוד מועד בהכנות כיצד ומתי לערוך בימים שלאחרי יום ההילולא.¹⁴

ז. מה טוב - שיעשו התוועדות הן ביום ההילולא, או בשבת שלמחרתו, והן בימים שלאחרי זה - באופן וזמן המתאים שיותר יהודים ישתתפו בזה, באופן ד"כרוב עם הדרת מלך"¹⁵.

לפרסם בכל מקום על דבר הכנות המתאימות

ח. לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום שיעשו בעוד מועד¹⁶ את ההכנות המתאימות לכל הענינים ומנהיגים הקשורים עם יום ההילולא.¹⁷

ט. [המנהיגים] כבר נדפסו בפרטיות¹⁸, בנוגע לתפילת היום; והוספה בלימוד התורה, כולל תורתו של בעל ההילולא [ראה לקמן אות כז]; הוספה מיוחדת בנתינת הצדקה [למוסדות שמתנהגים ברוחו או שנקראים על שמו]¹⁹, וכו'.²⁰

י. בודאי יפרסמו דברים אלו בכל מקום ומקום - לכל אלו שענין זה נוגע אליהם או שצריך להיות נוגע אליהם [ואדרבה], ובכל מקום שמתעורר ספק כו' - יש להחמיר ולהודיע ולפרסם גם במקום ההוא.²¹

יא. [וכן לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום], ובהדגשה יתירה בנוגע להכנה להגאולה²² ע"י חיזוק האמונה והבטחון והצפי' לגאולה, "אחכה לו בכל יום שיבוא" - כלשון בעל ההילולא: עמדו הכן כולכם לקבל פני משיח צדקנו²³.

משבת מברכים להוסיף במעשיו ותורתו של בעל ההילולא

יב. בשבת מברכים [ושבת לפני י"ד] שבט - צריך כל אחד ואחת [אנשים נשים וטף²⁵] לקבל על עצמו [ולהתחיל²⁶] להוסיף [ענינים

13) ראה ש"פ בא תשמ"ח - התוועדויות ע' 272-3: "שבו ביום קשה לערוך התוועדות "כרוב עם", כיון שעוסקים בהכנות לשבת. ועד"ז בליל שבת, כיון שצריך לסעוד סעודת שבת ביחד עם בני ביתו וכו', ואפילו ביום השבת - גם זה מוגבל רק לאלו הנמצאים בסמיכות מקום".

(* על יום ההילולא, שבת שלפני ההילולא, יצא לאור בשבוע הבא בעזרת ה' - נדפס בעמוד 3.

14) ראה ש"פ בא תשמ"ח - התוועדויות ע' 272-3. ושם הערה 53: "משא"כ לפני יום ההילולא - אין נוהגין להקדים ביום וכו'".

15) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדויות ע' 273.

16) ראה ש"פ וארא תשמ"ט - התוועדויות ע' 212: "בעמדינו ביום הש"ק ר"ח שבט, יש לעורר ולהתחיל בכל עניני העבודה הקשורים עם יום ההילולא דעשירי בשבט...".

17) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדויות ע' 272.

18) נדפס נוסף לספר המנהיגים חב"ד ע' 95 ואילך - גם באג"ח ח"ד ע' קמ"ב ואילך, לקר'ש ח"א ט"ע 216 ואילך.

19) ראה ש"פ בא תנש"א - התוועדויות ע' 188.

20) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדויות ע' 272.

21) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדויות ע' 276: "בודאי יפרסמו השומעים. . . [ואדרבה - אצל אלו שצריך להיות נוגע אליהם (מכיון שלעת עתה אינם מרגישים שהדבר נוגע אליהם), מודגש יותר הצורך והכרח לפעול עליהם שאכן יהי' הדבר נוגע להם בפועל ממש] . . . ולפרסם גם במקום ההוא, דמכיון שענינו של נשיא הדור שייכים לכא"מ מאנשי הדור, יש להשתדל לכולל בפעולות אלו כאל"מ משראל".

22) ש"פ בא תנש"א - התוועדויות ע' 191: "ואף ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", מקווים ומצפים שהגאולה תבוא היום, ובודאי שהקב"ה - ש"ירצון יראוי יעשה" - יביא את הגאולה ביום זה ממש. . . כמה וממה ימים, לכל ההילולא - היו אדרבה, לאחרי ביאת משיח צדקנו יהיו עניני יום ההילולא ביחד עם בעל ההילולא עצמו (כידוע שצדיקים קמים לתחי' מיד) באופן נעלה יותר, וממילא, גם ההכנה ליום ההילולא צריכה להיות באופן נעלה יותר".

23) ש"פ בא תנש"א - התוועדויות ע' 188: "יש לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום. . . על"ד ההכנות המתאימות ליום ההילולא, ועאכ"כ על"ד הנהגה המתאימה ביום ההילולא עצמו. . . והדגשה יתרה וכו'".

וראה ש"פ וארא תש"נ - ע' 185: "וכבר בזמן הגמרא 'כלו כל הקיצין', וכן הקיצים שנאמרו ע"י גדולי ישראל בדורות שלאח"ז [ובהערה 107:] ולדוגמא - במאמרו הידוע של רבינו הזקן ד"ה ואת האלף (מאמרי אדה"ז פרשיות ח"א ריש ע' תנא), ולהעיר גם מהמבואר במאמרו של רבינו הזקן בענין ריבוי והתאחרות הקיצים (מאמרי אדה"ז הקצרים ט"ע תקלט. וט"ט).

ושם ע' 189: "ובודאי ילמדו ויפרסמו מאמרים אלה, ובפרט בבואנו זה עתה מיום ההילולא שלו, השלימות לכל מעשיו ותורתיו ועבודתו" באופן ד"פועל ישועות בקרב הארץ", וכיון שאין לך מעמד ומצב ד"קרב הארץ" יותר ממושך הגלות בעקבתא דמשיחא, מובן, שהענין ד"פועל ישועות בקרב הארץ" הוא לכל ראש בנוגע לגאולה האמתית והשלימה".

24) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדויות ע' 268: "השבת שלפני עשירי בשבט (ובודאי ביום עשירי בשבט) הוא זמן זכאי ועת רצון וצריכים לצלם כדי להתחזק ב"כל מעשיו תורתו ועבודתו" של בעל ההילולא, ללכת "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה בארחותיו נס"ר".

25) שיחת ג' שבט, וש"פ בא תש"ב - סה"ש ע' 296.

26) ראה ש"פ וארא תשמ"ט - התוועדויות ע' 215: "ואף ש"ה יראה ללבב", וחשיב אצלו כאילו כבר נעשה הדבר בפועל, עד כדי כך שנתון גם ה"שכר" על זה, מ"מ, אין בזה עדיין העילוי דמעשה בפועל כפשוטו, "המעשה הוא העיקר", רגע זה דההווה.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב
שנאסר לרגלי מסירות נפש בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ . וזוהי הרבנית בעלת מסירת
נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלביע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז. ת. נ. צ. ג. ה.
<http://www.moshiach.net/blind>: כתובתינו באינטרנט: **נא תללות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט:**

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חדשים, במחשבה דיבור ומעשה²⁷ ביתר שאת וביתר עוז במעשיו²⁸ וכו', של בעל ההילולא נשיא דורנו²⁹.

יג. [הנ"ל הוא] בפרט [ל]אלו שזכו לראות את כ"ק מו"ח אדמו"ר, או להתאחד אתו ע"י לימוד תורתו²⁹.

יד. כשנכנסים לתוך השבוע דיום ההילולא של נשיא דורנו - שזוהי "פתיחה" של דבר חדש יש צורך בהשתדלות מיוחדת "בהפתיחה", כיון שאז מתחילה הוספה בעבודה - ביתר שאת וביתר עוז!³⁰.

טו. [הנ"ל הוא] החל מלימוד תורתו, ותורה בכלל, ובאופן כפי שבעל ההילולא תבע, שלימוד התורה של יהודי צריך ללמד אותו כיצד עליו להתנהג³¹.

טז. "גדול תלמוד שמביא לירי מעשה" - קיום המצוות בהידור, ובפרט בכל הפעולות שבעל ההילולא יסד, ובכללות - הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה³².

יז. כל אחד יקבל על עצמו שהלימוד בתורתו של בעל ההילולא ישלים וימלא גם מה שנחסר בהתפשטות והפצת המעיינות בגלל המניעה ועיכוב ככח הדיבור דבעל ההילולא, הן ע"י לימודו הפרטי בדיבור והן בהפצת המעיינות חוצה לאחרים³³.

יח. לקיים - ובהוספה - כל ההוראות והתקנות של בעל ההילולא, הן בלימוד התורה - לימוד שיעורי חת"ת וכיו"ב, והן בעבודת התפלה בגמילות חסדים³⁴.

יט. [ולקיים] בפרט ההוראות ותקנות שזכינו לשמוע מבעל ההילולא עצמו (פנים אל פנים או ע"י מכתב, שיחה ותורה³⁵), על ידי שיעיר לעצמו איך ששמע (או למד) ממנו בפעם הראשונה, על מנת להחזיקו, ועם הוספה³⁴.

כ. [וכן] להוסיף בתקנות הפרטיות בשיעורים פרטיים שכל אחד ואחת לוקח על עצמו, כל אחד ואחת לפום שיעורא דילי [אבל מכיון שזה קשור עם נשיא הדור - הרי זה כולל ריבוי הכי גדול]³⁴.

כא. [להוסיף] בפרט בהביטול והתקשרות לנשיא הדור, שבכל אחד ואחת מציאותו וכל ענינו בכל מכל כל³⁶, נעשים קודש לנשיא הדור,

ולכן, מלבד קבלת החלטות טובות בנוגע לימים שלאח"ז, צ"ל גם (בתור התחלה) מעשה בפועל ביום השבת עצמו³⁷.

27) ש"פ וארא תשנ"ב - שיחות קודש ע' 542: "בשבת זו צריך כל אחד ואחת לקבל על עצמו ענינים חדשים, ולהחליט החלטות במחשבה דיבור ומעשה בכל הענינים ד'מעשיו ותורתו ועבודתו" של בעל ההילולא, ובאופן דתכלית השלימות - שזה יזרו עוד יותר את קיום היעוד ד'הקיצו ורננו שוכני עפר' ונשיא דורנו בראשנו! אשר, ענין זה עצמו, עצם הזיכרון והידיעה, שהנה נכנס נשיא דורנו, ומבטי - מה נעשה עם החסידים שלו (ואט גייט אריין נשיא דורנו און גוט א קוק וואס טוט זיך מיט זיינע תלמידים), האם ועד-כמה מנצלים הם את ה"נשלמה פרים שפתינו", את השלימות הניתנת להשגה דוקא ע"י העבודה ב"שפתינו" בזמן הגלות - הרי זה מעורר כא"א, אנשים נשים וטף, לקבל על עצמו החלטות להוסיף עוד יותר בשלימות העבודה, ועד לתכלית השלימות, כך שגם באם ה' חסר בעבודה עד עתה (מאזו סיבה שתהי'), הרי הוא ממליט תיפק ומדי - להטיב את התנהגותו מאן ולהבא במחשבה דיבור ומעשה³⁷.

28) ש"פ וארא תשנ"ב - סה"ש ע' 266: "בעמדנו בשבת מברכים וכו'". ועוד.

29) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 272: "אחל אשחא בשבת זו (לפני יום ההילולא דעשירי בשבת) ובימים שלאחרי זה - צריך כל יהודי (ובפרט אלו וכו')".

30) שיחת ג' שבט תשנ"ב - שיחות קודש ע' 559: "שכן, ביום הקודם לא נדרשה עדיין עבודת ההכנה הנדרשת בשבוע דיום ההילולא, והרי בכל ענין של "פתיחה" יש צורך בהשתדלות מיוחדת. ובפרט שמדובר ביום ההילולא של נשיא דורנו... וממילא מובן שאצלם מרגשת במיוחד ביתר שאת יותר עוז - ההשתדלות המיוחדת (וביתר שאת וביתר עוז) שצריכה להיות בפתיחת הדב".

31) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 272: " צריך להיות באופן שלא רק הוא לומד את התורה (ועד שמתאחד עמה ב"יחד נפלא שאין כמוהו ולא יכערו נמצא כלל כו') אלא שהתורה מלמדת אותו...".

32) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 272: "אחל אשחא בשבת מברכים וכו'". ועוד.

33) משיחה ע' שבת, וש"פ בא תשנ"ב - סה"ש ע' 296. ושם ע' 292: "שיעוריו הגלות נגעו בכח הדיבור בשלמותו, שזה פועל שגם בפשטות נגע (ביבול) בדיבור במאמר חסידות שלו וכו"ב, שבפשטות הענינים זה פעל שיהי' בזה מיעוט (בכמות) מהראוי להיות, הן בהתפשטות הדיבור שלו באמירת מאמרו חסידות, והן בהתפשטות דברי חסידות שלו בכתב (כי אם היו מתוספים יותר מאמרים, ה' מתוסף גם בחזרה" של המאמרים, וגם ברשימות ובכתב). והתיקון ומילוי הדבר בתכלית השלימות נפעל - בכוחו של בעל ההילולא - ע"י הנשמות גופנים... של דורנו... ע"י הביטוי בדיבור בפועל... ובשפת רב, הדברי תורה והוראות וכו' דבעל ההילולא...".

34) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 223.

35) "שכנסת את כל עצמותנו בזה, ע"ד כביכול" אגא נפשי תבתי היבתי".

36) ראה ש"פ וארא תשנ"ב - שיחות קודש ע' 545: "במיוחד ע"י הקשר והביטול הגמור לנשיא דורנו, ועד באופן ש'הנשיא הוא הכל', היינו, שענינו של הנשיא (יעקב וישראל) נמשך וחובר ב'הכל', בכל ענינו, שזה נעשה ע"י שהוא מקדיש את "הכל", את כל אשר לו, "בכל מכל כל", ובשעת מעשה

למוד מהנהגתו של הנשיא בענינים הנוגעים לדורנו זה כב. מהענינים המיוחדים שיכולים ללמוד מהנהגתו של נשיא דורנו - ענינים הנוגעים במיוחד לדורנו זה³⁹ (א) לא להסתפק עם ההישגים של העבר, אלא להוסיף בזה במשך כל הזמן כו', הן בעצמו, והן בהעבודה דהפצה כו'⁴⁰.

כג. (ב) כל ענין בעבודת השם צריכה להעשות מתוך שמחה ותענוג⁴¹, גם בנוגע לזה שצריכים לקרבו ליהדות, שהתקרבותו לתורה ומצוות תהי' (לא מצד יראת העונש וכיו"ב, אלא) ע"י שמרגיש הטוב טעם ותענוג שיש בתורה ומצוות⁴².

כד. חיזוק הפעולות בקשר ל'י' שבט צריך להיות עם כל הסוגים בבני ישראל, אנשים נשים⁴³ וטף, וכל סוג - לפי ענינו, שזה הוא אחד מחירושו של נשיא דורנו⁴⁴ (דבר חידוש לנשיא בישראל⁴⁵)⁴⁶.

כוננת - לנשיא הדור (ע"ר האט אין זיינע נשיא דורנו), שאז "הכל" שייך ליעקב וישראל! ומזה מובן גם גדול ההתעוררות שלו, בשעת עצם ההחלטה בענין זה!⁴⁷.

37) להעיר מש"פ וארא תשמ"ט - התוועדות ע' 211: "...נתינת כח יתירה בנוגע למילוי התפקיד והשליחות ד"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו... שמכיון שמתחלה בעילוי אחר עילוי... ומשם מעורר הרמז וממשיך כח כו' לתלמידיו ולתלמידי תלמידיו בעבודתם בעלמא דין, אין לפחד מפני קשיים וסכנות (אפי' קשיים אמיתיים, ע"פ תורה) בכל הקשור למילוי השליחות של נשיא הדור, מכיון שהולכים בכוחו של נשיא הדור". ובהערה 62 שם: "ואין לטעון שמ"עלמא דקשוט" אי אפשר לידע הקשיים והסכנות שבעלמא דין (וע"ד שאמרו חז"ל "אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו", במקומו דוקא, ופשיטא בעלמא דין דוקא, ולא מעלמא דקשוט) - כי ההוראות בנוגע לקיום השליחות ד"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו באים (גם) ע"י השתטחות וקריאת הפדיונות כו' על הציון הקדוש, בעלמא דין, שלכן, יש בזה גם המעלה של הוראה ופס"ד ע"י מורה-הוראה שנמצא בעלמא דין". ושם ע' 215: ובפרטיות יותר: ההשתטחות על הציון וקריאת הפדיונות מוכיחה - מחד גיסא - ש"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו נמצא בעלמא דקשוט, ולא בעלמא דין, אבל, מאידך גיסא - מכיון שבעת ההשתטחות על הציון שומעים הוראות מ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, או שנדמה ששומעים הוראות, ובכל אופן מוסרים לו הוראות אלו - הרי בודאי שצריכים לקיים מבלי להתחשב בסכנה שבדבר (אפי"פ שלולי הוראה זו לא ה' מקום להתנהג זו מפני ש'אין סומכים על הנס'), ועד - שכאשר ישאל אצל רב מורה-הוראה, יורה לו לעשות כן".

38) ש"פ וארא תשנ"ב - סה"ש ע' 266.

39) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 270: "שבנוסף לההוראות שכל נשיא נותן לאנשי דורו (הן הוראות כלליות והן הוראות פרטיות) ה"ה גם משפיע אליהם מענינו (של הנשיא), ע"י התנת-תכ-שנותן להם לעשות (ע"פ) "אפס קצרו ושמן מנה" מעבודתו בקודש, ומכיון שהנשיא הוא "לב כל קהל ישראל" - יש לומר, שהענינים שאנשי הדור מקבלים מהנשיא (ובפרט ה'הוראות' שלוממים מהנהגתו של הנשיא - ה"ה תפקידו המיוחד של הדור הזה. וע"ד הידוע בפרוש מאמר רד"ל "במאי ה'י זחיר טפי", שלכל אחד יש מצוה הנוגעת אליו במיוחד, שבה מאיר (זהיר מלשון זוזר ואור) ביותר האור אלוקי, ועד שמצוה זו היא ה'שער' לכל המצוות שמקיים, שלכן צריך להיות "זהיר (כפשוטו) טפי" במצוה זו".

40) ראה גם שיחת ג' שבט תשנ"ב - שיחות קודש ע' 561 ואילך: "בהנהגה זו מיתוסף עוד יותר מצד הידיעה שענינו של נשיא דורנו היתה באופן של שמחה. הדנה בענין זה מצינו חלוקים (גם) ונשיאים שענינם העיקרי ה' באחד משאר (שני) הקומים; בנוגע לנשיא דורנו מצינו, שהנהגתו היתה דוקא באופן של שמחה! הפלא שבדבר יגדל עוד יותר - בהתחשב עם העובדה שבפשטות הוא ה' בעל-יטורים נשמים, ונוסף לזה - בעל-יטורים שפעלו והשפיעו על הענינים הרוחניים שלו... וגעוד והוא העיקר - שהעבודה בכל ענינים אלו תהי' דוקא מתוך שמחה, כמו שעבודתו של נשיא דורנו היתה בפשטות - למרות היותו בעל-יטורים - מתוך שמחה דוקא! כלומר אפי"פ שכל אחד מאתנו צריך להיות בריא בענינים העיקרי ה' כמיוון התורה (ונשמרתם מאד לנפשתיכם", הרי סובלים אנו מיסורי הגלות, זוהי ההוראה האמורה - שמבלי הבט על יסורי הגלות תובע הקב"ה ש"עבודת הו"ה תהי' דוקא מתוך שמחה וטוב לבב! ועל אחת כמה וכמה - כשמתקרבים עוד יותר אל הגאולה האמיתית והשלימה!"

42) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 270: "ישני ענינים אלו מרוממים שבו של בעל ההילולא - יוסף יצחק": "יוסף" - מלשון הוספה, להוסיף על השמות... "יוסף יצחק" - מלשון צחוק ותענוג, שכל ענין בעבודת השם יעשה מתוך תענוג ושמחה... שני השמות (יוסף ויצחק) קשורים עם הגאולה העתידה (ובהערה 37 שם: "וגם ההילולא היום עשירי (בשבת) שייכת להגאולה - כי עשרה הוא מספר השלם המורה על שלימות העבודה דגאולה העתידה... ושם ע' 272: "ולכן עבודה זו היא תפקידו המיוחד של דורנו זה זור האחרון של הגלות שתפקידו להביא את הגאולה". וראה ש"פ בשלח תשמ"ח הערה 113 - התוועדות ע' 306: "להעיר, שחודש שבט הוא כנגד שבט של יוסף ולכמה דעות (כסדר הקרבה בחודש ניסן) כנגד שבט אשר... שמו, ענין התענוג, השייך גם ליצחק (שמחה ותענוג), ועל ידו למשה היכן יוסף קבור כו'... ובחודש שבט עצמו בעשירי שבו, מספר השלם, להורות על שלימות העבודה בענינים ד"ק מו"ח אדמו"ר יצחק".

43) ראה ש"פ בא ו"פ בשלח תשנ"ב - סה"ש ע' 300: "וכיון שדורנו הוא דור האחרון של הגלות זור הראשון של הגאולה... השתדל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לפעול ולהשפיע ביותר על הנשים, כדי למחר ולזרז את הגאולה בזכותן של נשים צדקניות שבדורנו".

44) ראה ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 275: "מהחזיונים של נשיא דורנו שמזמן לזמן היה מדבר בפני ישראל לעודדן ולחזקן בניני יהדות, ואפילו בפני טף, ולא עוד, אלא, שעי"פ ציווי נתפרסמו הדברים גם בדפוס, שע"ז נעשה בבחינת הוראה לדורות".

45) ראה שיחת ג' שבת, וש"פ בא תשנ"ב - סה"ש ע' 296: "הגם שמצינו גאולה בגדולי ישראל בשנים שלפניו וכידוע ממכתביהם וכו"ב, ה"ל אף התחבול אצל גוים, ואפי"פ שנתקבל אצלם אז היה עם כמה הגבלות; משא"כ פעולותיו של בעל ההילולא בזה התפשטו והגיעו לריבוי מקומות בעולם, והולך ומתפשט, וע"ז הוסיף שלא בערך בלימוד התורה נזשי ובנות וטף בישראל".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנסאר לרגלי מסירות נפש בעד הזקת היהדות כיום ד'י תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ. ווגותו הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאחא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) לביעי בשביה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשי"ט. ת. נ. צ. ג. ה.

נא תלתול על חותל בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו בכל מקום: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יו"ד שבת - יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ

בשבת לפני ההילולא

כה. המנהגים הקשורים עם הכנות להיארציט (כמו הוספה בלימוד התורה, בנתינת הצדקה וכיו"ב) אפשר להשלימם ופשיטא לקיימם גם בימי השבוע שלאחרי השבת; אבל העלי" לתורה שייכת דוקא לשבת שלפני היארציט².

כו. צריך עיון גדול אם אפשר להשלימו בקריאת שני וחמישי הבא, ובפרט שהוא בפרשה אחרת, (ואף שאם תמצוי לומר שהעלי" בשבת יכולה להיות בקריאת התורה דתפלת מנחה, מכל מקום הרי זה חלק משבת זה)³.

ביום ההילולא

כז. ללמוד תורתו של בעל ההילולא; ובפרט בהמשך ההילולא - באתי לגני, ובזה גופא - בפרט בפרק

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה ש"פ בא תשמ"ט - התוועדויות ע' 217: "כידוע שע"י עלי' לתורה נפעלת עלי' בנשמה של העולה לתורה, ובכל הדרגות שבזה, ועד גם בכל כוחות הנפש, וגם בלבושי הנפש - מחשבה דיבור ומעשה".

2) ש"פ בא תשמ"ח הערה 2 - התוועדויות ע' 268: "ויו"ל - מפני שמיני' מתברך (היארציט)". וראה שם בפנים: "שיום ההילולא שלו וההכנות לכך בשבת שלפניו שייכים לכל אחד ואחד שבדור. וזהו גם יסוד להצעה [שם הערה 11: שמיוסדת על הצעת כ"ק מו"ח אדמו"ר בקשר ליארציט אביו, אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע]. שבשבת שלפני עשירי בשבט יעלה כל אחד לתורה, שהרי יום ההילולא של הנשיא שייך לכל יהודי, "הוא הכל".

ולהעיר משיחת ש"פ בא תשמ"ח - התוועדויות ע' 275: "ולהעיר, שענין זה לא מספיק שיהי' בבחינת מקיף בלבד, אלא, צריך שיומשך גם באופן פנימי, ועד שבאים לבחי' המקיף שלאחרי ולמעלה מבחי' הפנימיות...".

3) ש"פ בא תשמ"ח הערה 2 - התוועדויות ע' 268.

4) וראה שיחת ט"ו טבת תש"נ (שנת הארבעים) - התוועדויות ע' 127: "וביום ההילולא, יום שני בשבוע, שהוא יום הקריאה - יאמרו (גם כאו"א במקומו) דברי תורה הקשורים עם קריאת היום בתורה, וכן ועאכ"כ מתורת ומאמרי בעל ההילולא, מהאמר שהוציא לאור לקראת העשירי בשבט, או מהמאמרים השייכים לפרשת השבוע, ובשנה זו - פ' "בשלח פרעה את העם", "שבת שירה", הקשורה גם עם הגאולה האמיתית והשלימה".

מההמשך המתאים לשנה זו: בעומק והבנה חדשה - להבין עצם ופנימיות כוונת דברי הרב⁶.

כח. ומה טוב - שהלימוד יהי' ברבים (עכ"פ בשנים), שזה מוסיף יותר הצלחה בהבנת הלימוד; וגם - לאחרי הקדמת נתינת צדקה, המוסיפה גם בהצלחת הלימוד⁷.

כט. יום ההילולא (כולל הימים הסמוכים לפניו ולאחריה) הוא זמן מסוגל ביותר להוספה ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה של נשי ישראל (שצריכות להיות מובטחות וחדורות ברגש השמחה שתיכף ומיד ממש באה הגאולה¹⁰).

ל. [בכוונת] מיום ההילולא יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז במילוי הוראותיו ע"ד לימוד והפצת תורת החסידות¹¹, באופן שיהי' ניכר בכאו"א מישראל שהוא יהודי שלמד חסידות וכל מציאותו חדרה בתורת החסידות¹².

5) בשנת תשמ"ט פרק י"ט בפעם השני. וראה "פתח דבר" לד"ה באתי לגני תשכ"ח - סה"מ מלוטס ח"ב ע' רל"ח.

6) ש"פ בא תשמ"ט - התוועדויות ע' 223. בקשר לשנת הארבעים בהתאם - ל"קאי אינש אדעתי' דרבי".

7) ש"פ בא תשמ"ט - התוועדויות ע' 223. בקשר לשנת הארבעים. ושם הערה 64: ע"ד "יהיב פרוטה לעני והדר מצלי דכתיב אני בצדק אחזה פניך" (ב"ב י"א). ואף שנאמר בב"ב שם בנוגע לתפלה, הרי מובן שכן הוא בנוגע ל"אחזה פניך" שע"י לימוד התורה. וכידוע שע"י צדקה נעשו מוחו וליבו זכין אלף פעמים ככה".

8) "שהוא גם יום ההילולא של אמו זקנתו, ובסמיכות אליו גם יום ההילולא של אמו".

9) ש"פ בא ו"ש"פ בשלח תשנ"ב - סה"ש ע' 306. "שהנהגתן תהי' ברוחן של הרבניות הצדקניות (נשותיהם של הנשיאים) בעלות היאצ"ט, שע"ז נעשה גם המשך החיים של הרבניות הצדקנות, "מה זרען בחיים אף הן בחיים". וראה שם ע' 300: "וכיון שדורנו הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה... השתדל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לפעול ולהשפיע ביותר על הנשים, כדי למהר ולזרז את הגאולה בזכותן של נשים צדקניות שבדורנו".
10) ש"פ בא ו"ש"פ בשלח תשנ"ב - סה"ש ע' 307. "והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לענין השידה - כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה: כשם שביציאת מצרים "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקניות צריכות להיות מובטחות ובודאי מובטחות הן שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועד שמתחילות תיכף (בראעי הגלות האחרונים) בהשירה ובתופים ובמחולות, על בא הגאולה האמיתית והשלימה! ובפרטיות יותר: ביחד עם התפלה, הבקשה ודרישה מהקב"ה שיביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, שהיא מתוך צער ומרירות... על אריכות הגלות, שבא לידי ביטוי בהצעה מקרב ולב עמוק "עד מתי, עד מתי, עד מתי"!. . . חדרות הן (גם ובעיקר) ברגש השמחה, ושמחה גדולה ביותר שבאה לידי ביטוי בהשירה, מצד גודל הביטחון ש"נהנה זה (המלך המשיח) בא", וכבר בא!

11) ראה ש"פ בשלח תנש"א - התוועדויות ע' 226: "שהפצת המעיינות חוצה היא העבודה העקרית דדורנו זה, ועד כדי כך ששאר עניני העבודה הם בבחינת "עבודה שזרה לו" ביחס לעבודה העקרית להפצת המעיינות חוצה, כיון שדור זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה".
12) ש"פ בשלח תנש"א - התוועדויות ע' 226.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החוקת היהדות ביום די תשרי היתרחיצ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת היתרחיצ וזוגתו הרבנית בעלת מסירת נפש וכיו מרת מאריאשא בת הרה"ח וכיו ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלביע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת היתרחיצ ת. נ. צ. ג. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד